

رَیچکەکانی
سەرکەوتن

نوسینی

شیخ ئەبو حەمزە ی موهاجیر

کاتیخانە ی هیممە

چاپکردنی به زمانی کوردی:
جه مادی کۆتایی 1438 کۆچی

ناونیشان و میژووی چاپکردن له دهنگیه وه:
ره بیهی کۆتایی 1429

وه رگێرانی:
کتیبخانه ی هیممه

پښت

- ٦ پېشه کی
- ٧ یه که م: ته وحید
- ٨ دوو هم: یه کړی
- ١٠ سیه م: گوڼگرتن وگوڼپرایه لی وه کو جنبه جیکردنی فەرمانی الله
- ١٣ چوار هم: نارامگری وپنجه سپاوی
- ١٧ پینجه م: ناماده سازی
- ٢١ شه شه م: داواکردن له الله وخوښه که م زانین
- ٢٢ حه وته م: ویردی الله ﷻ
- ٢٣ هه شته م: نزا

رښچکه کانی

سهرکه وتن

پیشەکی

اللَّهُ ۞ دەرەرموویت: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ* هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾.

کەواتە باگشت موسلمانێک دڵنیا بێت کە تەواوی سەرکەوتن بەرپۆتووە و اللّٰه ۞ ئەم دینە شکۆمەند دەکات و دواڕۆژیش هەر بۆتووە هەرچەندە ئەگەر گشت نەتەوێکەکان لەدژمان بوەستن و بە دۆنیایییەوه حوکمی زەوی ئەکەین بەهەول و توانای اللّٰه -القوي المتين- هەرکەسێ تانە لەمە بدات یان گومانی لێ هەبێت ئەوا یەکیکە لەموڕجیفە کافرەکان.

اللّٰه -الملك الحق المبین- دەرەرموویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ* إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾. وراستگۆی دەستپاک ۞ دەرەرموویت: ((بەراستی ئەم ئەركە ئەگەیبێت بەهەر شوێنێ ڕۆژ وشەو بەسەریدا هەلهايتێت و اللّٰه ۞ هیچ مالتێک ناهێتێتووە ئیلا ئەم ئاینە ی تێ نەکات، بە شکۆمەندی شکۆمەندەکان یان بە زەلیلی زەلیلهکان، وەکو شکۆمەندیەک اللّٰه ۞ ئیسلامی پێ شکۆمەند دەکات، وزیللەتێک کافرەکانی پێ زەلیل دەکات)).

تەمیمی داری ۞ هەر وەک لەموسنەدا هاتوو دەلێت: ((ئەوهم زانیووە لەناو مالتی خوێدا، هەر کامیکیان بووبێتە ئیسلام ئەوا خەیر وشەرف و شکۆمەندی بەسەردا ڕژاوه، وەهەر کەسیکیشیان بەکافری مابێتەوه ئەوا زیللەت و کەم بوونەوه و جیزیە ی بەسەردا چەسپاوه)).

وبا ئەهلی تەوحید چاک بزانی کە عەقیدەییکی خۆینە پاکەکان لەپێناویدا ڕژا، شەهیدەکان لەپێناویدا کوشتاریان کردبێ و مردن و ژانیان لەپێناویدا بووبێ، بێگومان سەردەکەوێ، وتیرەکانی دەرژدەبنەوه بۆتووەی لەگەردنی گشت کافری بدهن، و دڵ و دەروونی گشت موحیدێک ڕوناک بکەنەوه، بەلام پێویستە هەموومان درک بەوه بکەین کە ئاسۆی سەرکەوتن لەگەڵ شوێنکەوتنی پەيامبەر ۞ دەبێت بەهاتن و نەهاتن، و بەبێ هیچ هۆکاریک ڕنگاکە ی قەرەبالغ بکات هەر وەک ئەهلی زانست دەلێن، ئێبێ قەیمیم ۞ دەلێت: بەهەمان شیوه سەرکەوتن و بشتگیری تەواو بەتەنها بۆ ئەهلی باوەردارە کاملەکانە، اللّٰه ۞ دەرەرموویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾. وە دەرەرموویت: ﴿فَأَيُّدُنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عُدُودِهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، جا هەرکەسێ ئیمانی کەم بێتەوه ئەوا بەشی کەم دەبێتەوه لەسەرکەوتن و بشتگیری، ووتەکانی تەواو بوو ۞.

چونکە پەيامبەر ۞ هۆکارەکانی سەرکەوتن و ڕنگریهکانی پێ راگەیانددوین و ئاماژە ی بۆکردوووە بەتەواوترین شیوه، ئێبێ قەیمیم ۞ دەلێت: «بەهەمان شیوه پەيامبەر ۞ زانستی هەبوو لەسەر تەلەکە ی جەنگ و ڕوبەر و بوونەوه ی دۆژمن و ڕیڤاگانی سەرکەوتن و زالیوون کە ئەگەر بیزانی و تێبکرن و بەحەقی خۆی بپارێزن ئەوا هەرگیز یەک دۆژمنیان نامیێت».

هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن:

یه‌که‌م: ته‌وحید

الله ﷻ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَزِدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنَّ اسْتِطَاعُوا﴾. وهه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾. ئەمە ئەو ڕاسته‌قینه‌یه‌یه‌ که‌پێویسته‌ موحامیدان درکی پێ بکه‌ن.

به‌راستی جه‌نگی نیوان موه‌حیدان و کافره‌کان له‌بنجینه‌ و ناوه‌ڕۆکدا جه‌نگه‌ له‌سه‌ر عه‌قیده، و الله ﷻ ئەم جه‌نگه‌ی کورت و پووخت کردووه‌وه‌ له‌ ئایندا، چونکه‌ کافر هه‌رکافرێک عه‌مانی بێ یان شیوعی، گاور بێ یان جووله‌که‌، هیچ تووشی موه‌حیدان ناکه‌ن جگه‌ له‌ پاککردنه‌وه‌ی ئیمانه‌که‌ یان له‌تۆز و خۆڵ، و هه‌ر درووشمێک به‌رزده‌کرێته‌وه‌ له‌و جه‌نگانه‌ی ڕووده‌دات له‌نیوان ئیمه‌ و نه‌واندا جگه‌ له‌ درووشمی ئاین هه‌مووی جێ درۆ و بوه‌تانه‌، چونکه‌ دوژمنایه‌تی کافری ئەص‌لی یان مورته‌دد بۆ موحامیده‌ موه‌حیده‌کان هه‌رگیز سه‌ره‌له‌ندادات به‌هۆی پالنه‌ری ئابووری یان سیاسی، به‌لکو ئەمە جه‌نگی کوفر و ئیمانه‌، جه‌نگی عه‌قیده و دۆسیه‌ی ئاینه‌.

چونکه‌ ئیمه‌ کوشتاری داگیرکه‌ری خاچه‌رسته‌ یان مورته‌ددی عه‌ره‌ب ناکه‌ین له‌پێناو خاک، به‌لکو له‌پێناو به‌رزکردنه‌وه‌ی ووشه‌ی الله له‌سه‌ر زه‌ویدا، ئه‌ویش به‌هه‌مان شێوه‌ کوشتاری ئیمه‌ ناکات له‌پێناو جیاوازی بیروپا له‌سه‌ر هه‌ندێ ده‌ستکه‌وتی ماددی، خۆ ئەگه‌ر ئەوه‌ کێشه‌که‌ بووایه‌ ئەوا سووکتر ده‌بوو له‌سه‌ر ئیمه‌ و ئه‌وانیش و په‌رته‌نگه‌ بمانتوانیبا له‌ناوه‌ندێکدا یه‌ک بگرینه‌وه‌، به‌لام ڕووباره‌ شیریه‌کان که‌ به‌ناو دڵ و ده‌ماره‌کانمان تێپه‌ر ده‌بن هه‌رگیز نایێت به‌عه‌قیده‌ پووچه‌ڵ و گلاوه‌که‌ی ئەوان پیس بکه‌ین.

به‌راستی له‌کۆندا داگیرکردن ڕووی پێشه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان بوو، به‌هه‌مان شێوه‌ ئه‌مڕۆ ڕووی پێشه‌وه‌ی جووله‌که‌ و گاوره‌کانه‌، و جه‌ن‌دین جار قه‌یسه‌ری ڕۆم بۆش دووپاتی کردوه‌: که‌ئه‌مه‌ جه‌نگێکی خاچه‌رسته‌یه‌، ئیتر ئەم گه‌له‌ چییان به‌سه‌ردا هاتوو ده‌رۆده‌که‌ن و درۆشیان بۆده‌کرێت؟.

ئەگه‌ر تۆ ئە‌ی موحامید ئە‌مه‌ بزانیته‌ ئە‌وا نه‌رکی سه‌رشانته‌ ئالاکانت لێ تێکه‌ڵ نه‌بێت و ناو و ناتۆره‌ له‌خشته‌ نه‌بات، به‌ته‌واوه‌تی هه‌روه‌ک پێویسته‌ له‌سه‌رت دڵ و په‌زیه‌که‌ت پاک بکه‌یته‌وه‌ له‌خۆڵ و خاشاک، و ریا به‌ له‌ناو دلت و په‌زیه‌که‌تدا شیرک و موشریک نه‌بێت، هه‌روه‌ک پێویسته‌ بزانیته‌ بوونی شیرک له‌په‌زه‌که‌ماندا یان له‌ناو دلماندا گه‌وره‌ترین به‌ربه‌سته‌ بۆسه‌رکه‌وتن، و خێراترین شته‌ بۆدۆراندن، الله ﷻ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾. و ته‌فسیری ئە‌مه‌ش له‌فه‌رمووده‌ی (الله) یه‌ ﷻ که‌ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾.

پاشان به‌راستی نیه‌ت و نیاز بۆ الله یه‌کیکه‌ له‌گرنگترین هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن و جێنشینبوونه‌.

الله ﷻ دهفه رموویت: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾، واته لهراستگویی و وهفاداری و دلسوزی و نیازپاکی له به یعه ته که یان بۆ پهروه ردگاری جیهانیان.

نهم نایه ته به لگه یه که نیازپاکی و نییه ته مه رجیکه له مه رجه کانی جینشینبون وله کاتی مه بوونی نیه تدا الله ﷻ پاداشتی دده داته وه به فته و سه رکه وتن و جینشینی، الله ﷻ دهفه رموویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾. ههروه ها په یامبه ر ﷻ دهفه رموویت: ((به راستی ترسناکترین ترسناکی ته ترسم به سه رتندا بیت شیرکی بچوکه)).

ههروه ها په یامبه ر ﷻ وریاترین پیشه و بو له پاککردنه وهی دلی هاوه له کانی له م ناشو به به تاییه ته له کاتی جیهاددا، وناماژی خسته سه ر ته میره کانی جیهاد وفه رموی: ((نیمه -سویند به الله- که سیک ناکه یینه فه رمانپه و له سه ر نهم کاره که خوئی داوای کردب یان هه ولی بۆگه یشتن به و پله یه دابیت)).

نه بو سه عید (عبد الرحمن بن سمره) بۆمان نه گپرتته وه ده لیت: په یامبه ر ﷻ فه رمویه تی: ((نه ی عه بدولپه حمانی کوپی سه مره داوای فه رمانپه وایه تی مه که چونکه نه گهر به بی داواکاری خوئی فه رمانپه وایه تیت بدرپتی نه و هاوکاریت ده که ن له سه ری به لām نه گهر به داواکاری خوئی بکریته فه رمانپه و نه و خوئی به رپرس ده بیت)).

پیشه و نه وهی ده لیت: زانایان ده لیت: حکمه ته له وهی که نه و که سه ناکریته فه رمانپه و که خوئی داوای بکات له وه دایه که خوئی ده بیت به رپرسی کاره کانی وکه سی تر هاوکاری ناکات ههروه ک به راشکاو له فه رموده که ی پیشووی عه بدولپه حمانی کوپی سه مره ها تووه و نه گهر هاوکاری نه بیت نه و ناتوانی هه موو کاره کان جیه جی بکات، ونا بیت که سیکیش بکریته فه رمانپه و که نه توانی کاروبار بباته پړوه. ته و او بو.

په نکه که سه که پیشینه ی هه بیت له گه یشتن به الله و جیهاد له پیناو الله، وخیری تیدا بیت که هه ر الله خوئی پی بزانیته، به لām نه شی بۆفه رمانپه وایه تی سه ره پای نه وهی په نکه له نه فسی خویدا هه ست به توانای به رپرس یاره تیش بکات. نه بو ذهر ﷻ بۆمان نه گپرتته وه ده لیت: گووتم: نه ی په یامبه ری نایا من به کار ناهینیت؟ ده سی خسته سه ر شانم وفه رموی: ((نه ی نه بو ذهر تو لاوازیت نه وهش نه مانه ته هه ر نه وهش له رۆژی قیامه تدا نازار وپه شیمانیه)).

به لām په نکه بکریته سه رشانی هه ندی نه ملی خهیر له کاتیکدا ببینیت خوین نه پژی، مال و مولک تالان نه کری، نه ویش له توانیدا بیت بیوه ستینیت، الله ﷻ له قورناندا له سه ر زاری به پژی کوپی به پژه وه [یوسفی کوپی به یعقوب] وه دهفه رموویت: ﴿اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾.

دووه م: یه کپزی

الله ﷻ دهفه رموویت: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ

أَعْدَاءَ فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا)، عبدالله كورې مهسعود ﷺ ده لیت: نه ی
خه لکینه گوپراهه لېن ودهستېگرن به کومه له وه چونکه نه وه سنووری (الله) به که فهرمانی پې کردوه،
وبه راستی نه گهر پقتان له کارنک بیت له کومه ل باشره بۆتان له وهی پیتان خو شه له گروپه کان.
ته و او بوو.

چون نا؛ له کاتیکدا په یامبه ر ﷺ ده فهرمووېت مهروهک له موسنده هاتوه: ((سې شت دلی
موسلمان له سر بهنده، نیازپاکي کردهه بۆ الله وئاموژگاری کردنی وهی نه مره کانتان))، له
گپراهه وهیه کدا: ((وه گوپراهه لی وهی نه مران ودهستگرتن به کومه له وه چونکه بانگه وازه که یان دوی
خو شیان ده گرتیه وه)).

ئېین قه ییم ﷺ له راهه ی نه وه فهرمووده یه دا ده لیت مه رکه سې سه رجه م کردهه کانی به دلسوزیه وه
بۆ الله بیت، و له سه رجه م کردهه کانی ناموژگاری بهنده کانی الله بکات، ودهست بگرت به جهاماعت
وبه یه کگرتن نه ک جیابوونه وه، به م جوړهش دلی پاک وساغ ده ییت، ده یته یه کنیک له دۆسته کانی
الله، مه رکه سې به پیچه وانه ی نه وه بیت نه و دلی پرده ییت له گشت ئاشووب وشه پرتک.

که واته نه و بنچینه ی که پیو یسته موسلمانان له سه ری بن کو بوونه وه یه نه ک بهش بهش کردن وه
دهستگرتن به په تی الله نه ک لیک جیابوونه وه ودا بران، نه م کو بوونه وه یهش له دنیا ده یته مایه ی
شکو مه ندی وسه رکه وتن وچینشینبون، وله ناخیره تیشدا پروسی وهرزبون وه یه پله یه، مهروهک
ئېین عه بیاس بۆمان ده گپرتیه وه له ته فسریری ئایه تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾، ده لیت
رووی نه هلی سوننه وجهاماعت سې ده ییت، ورووی نه هلی بیدعه وفیرقه کان رهش ده ییت.

وهه رگیز شکو وسه رکه وتن له گه ل فیرقه دا نییه، مه رچه ند نه گه ر نه میره که مان چاکترین وئازترین
بوونه وهی سه رزه وی بیت، نه وه تا پی شه وای باوه دراران عه لی کورې نه بو طالب ﷺ له پوژری
خیلافه ته که یدا له و چاکتر نه بو له سه ر رووی زه وی، له گه ل نه وه شدا کاتیک ئوممهت ئیختیلافی
تیکه وت له سه ر پی شه و عه لی پاشان خه وارج -الله دووریان بخاته وه- به پروویدا درچوون، مه رگیز
نه یتوانی ته نها یه ک سوپاش ئاماده بکات بۆ کوشتاری کافره کان.

شیخی ئیسلام ئېین ته ییمه ﷺ له رخنه ی ووته کانی له پی شه واکانی دوانزه ئیمامی رافیزی ده لیت:
نه وانه هیچ کامیان شمشیری پې نه بوو جگه له عه لی کورې نه بو طالب له گه ل نه وه شدا له سه رده می
خیلافه ته که یدا نه یتوانی غه زای کافره کان بکات ونه یتوانی شارنک فه تح بکات یان کافرک
بکوژیت به لکو موسلمانان مه ندیکیان سه رقال بوون به کوشتاری هه ندیکیان هه تا کافره کانی
رؤژه لات وشام له موشریکه کان ونه هلی کیتاب چاو یان تی برین بۆنه وه ی بووتری که مه ندی ولاتی
موسلمانان یان داگیرکرد. ووته کانی ته وواو بوو ﷺ .

وجهنگی جه مه ل ئازاره خشتین نموونه یه بۆ سه رهنجامی دابران له ریز وجیاوازی ووشه،

به‌پنجه‌وانه‌ی نه‌وه‌شه‌وه، کاتیک سالی جه‌ماعه‌ت هات وئوممه‌ت کۆبوه‌وه له‌سه‌ر معاویه رضی الله عنه، سووپای پیکه‌ینا، وولاته‌کانی فه‌تخ کرد، وزه‌کاتی واجب کرد، ومال ومولکی به‌خشی.

وکه‌س گومانی له‌وه‌دا نییه‌ که‌عه‌لی ته‌قوادارتره‌ لای الله وئازاتره، وحوکمپانتر وداپه‌روه‌رتره‌ له‌ معاویه رضی الله عنه به‌لام دابران هه‌مووی شه‌ره، په‌یامبه‌ر رضی الله عنه ده‌فه‌رموویت: (هه‌رکه‌سێ له‌گوێپایه‌لی ده‌ره‌چیت وداپه‌رێ له‌جه‌ماعه‌ت ویمه‌رت؛ ئەوا له‌سه‌ر جاهیلیه‌ت نه‌مه‌رئ، هه‌رکه‌سێکیش له‌ژێر نالایه‌کی کوێرانه‌ شه‌ریکات ده‌مارگیری بکات بۆکۆمه‌لێک یان بانگه‌واز بکات بۆده‌مارگیری وبعوژرئ، ئەوا له‌سه‌ر جاهیلیه‌ت کوژراوه‌)).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: ((هه‌رکه‌سێ شتیک بیه‌نیئت له‌ئه‌میره‌که‌ی وپێ ناخۆشیه‌ت بانارام بگرئ چونکه‌ هه‌رکه‌سێ بستییک داپه‌رپت له‌جه‌ماعه‌ت ویمه‌رئ ئەوا له‌سه‌ر جاهیلیه‌ت مردووه‌)).

ئیمه‌ش به‌یارمه‌تی الله سوپاسگوزارین مادام دلمان کۆبوه‌وه‌ ته‌وه‌ له‌سه‌ر ئەمیرێک گومانی چاکێ پێ نه‌به‌ین وگومان وئۆمه‌ته‌کانی سه‌ری لاده‌به‌ین، چونکه‌ سویند به‌ الله ئەگه‌ر ئەمیریکا بێت به‌هه‌موو سووپاکه‌یه‌وه، به‌لکو به‌گشت پیاوه‌کان وئافه‌ره‌ته‌کانیه‌وه‌ بۆکوشتارمان ئەوا ئیمه‌ سه‌رکه‌وتووین ده‌سا وریایی خۆتان وه‌ریگرن ئەو سه‌ربازانی الله له‌سه‌ر هه‌رکه‌سێ بیه‌وێت ریزه‌که‌تان به‌ش به‌ش بکات.

سیه‌م: گوێگرتن وگوێپایه‌لی وه‌کو جێبه‌جێکردنی فه‌رمانی الله.

الله ﷻ ده‌فه‌رموویت: ﴿یادی ئەو نیعمه‌تانه‌ی الله بکه‌ن وه‌ یادی ئەو په‌یماننه‌ بکه‌ن که‌وا له‌گه‌ڵ الله گرتان دا کاتیک گوتان بیستمان و گوێپایه‌ل و به‌رفه‌رمانین﴾ [المائدة ۷]. له‌ عوباده‌وه رضی الله عنه ده‌لێت: ((به‌یه‌تیمان دا به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر گوێگرتن وگوێپایه‌لی له‌ چالاک و له‌ ناخۆشی له‌ قورسی و ئاسانی وه‌ با پێشمان ناخۆش بێت وه‌ ناکوکی ناکه‌ین له‌گه‌ڵ خاوه‌نی ئەو فه‌رمانه‌ تا کوفه‌رێکی رونی لێنه‌یه‌نین که‌وا به‌لگه‌مان پێییت له‌ لای الله)) [بوخاری و موسلیم گێپراویانه‌ته‌وه‌]. له‌ گێپراوه‌یه‌کی تر: ((له‌سه‌ر گوێپایه‌لی و گوێگرتن له‌ چالاک و ته‌مه‌لئ)). وه‌فه‌رمووی: ((گوێیست بن و گوێپایه‌ل بن هه‌رچه‌نده‌ به‌نده‌یه‌کیش بێت به‌ فه‌رمانه‌په‌وا به‌سه‌رتان که‌وا به‌ قورئان به‌رئوه‌تان ببات)) [موسلیم له‌ ئوم حوصه‌ینی گێپراوه‌ته‌وه‌].

(الحافظ ابن حجر) له‌ (فتح الباری) له‌ فه‌رمووده‌ی بابه‌که‌ ده‌لێت: فه‌رمان به‌ گوێپایه‌لی بۆ هه‌موو ئەمیرێکه‌ با پێشه‌وا و ئیمامیش نه‌بێت.

وه‌ رضی الله عنه ده‌فه‌رموویت: ((من فه‌رمانتان به‌ پێنج شت پێده‌که‌م که‌وا الله فه‌رمانی پێکردوم: کۆمه‌ل، گوێگرتن وگوێپایه‌لی، هه‌جره‌ت و جه‌هاد)) [أحمد و الترمذی له‌ الحارث الأشعري گێپراویانه‌ته‌وه‌].

ئه‌وه‌ی لێره‌ ده‌مه‌وێت ته‌ئکیدێ له‌سه‌ر بکه‌مه‌وه‌ لێره‌دا ئه‌ویش پاستگۆیه‌ له‌ گوێپاگیرتن و گوێپایه‌لی و به‌هێزی گوێپایه‌لی فه‌رمانه‌کانی الله ته‌الی یه‌ له‌ ناخۆشی و قورسی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوێپایه‌لی له‌ وه‌ی

بهنده یی خوشه ناسانه به یارمه تی الله.

وه زۆرتین شت کهوا ناگاداری لیبکهینهوه گوناوه و تاوانه له جهنگ به پاستی سزا و سه ختیه کانیمان تاقیکردوه له چهنیدن شوین بهردهوام هوکار بوو زۆر له هاوار و ناخوشیهکان.

ئهو په سول (الله) یه ﷺ له سوپای هاوهلان له ئوحد شوینی بو هه موو کۆمه له سه ربازهکان دیاری کرد وه تیرنه ندازهکانی له شوینیک دانا کهوا پشتی موسلمانان بپارتزن له سوپانه وهی دوژمنان یان پیشهروی بکه نه سهروهه، وه زۆر به جوانی وریکی یی راگه یاندن: ((پشتمان بپارتزن نه گهر ئیمه تان بیی کهوا ده کوژراین سه رمان مه خه ن و شوینتان چۆل مه که نه وه نه گهر بینیتان ده ستهکوت کۆده کهینه وه به شداری مه که نه له گه لمان و بمیننه وه)) [أحمد گپراویه ته وه له ئین عه باسه وه] تیرنه ندازهکان گوپرایه لی ئاموژگاریه که ی پیغه مبه ریان ﷺ یان نه کرد که له نه جمای نه وه دا بوه هو ی دوپانی موسلمانان وه ژماره یه کی زۆر کوژران به هو ی سه ربچیکردنی کۆمه له یه که له سوپا له گه ل ئاموژگاری کردن و ناگادار کردنه وه یان له لایه ن نه میره وه.

ئهو به لگه یه بو نه وهی کهوا سزای سه ربچی گوپرایه لی نه کردنی سه ربازی خپرایه، وه هه ر ئیجتیهادیکی سه ربازیک کهوا پیچه وانه ی فه رمانی نه میره که بیته هه ر چه نه له روکه شدا جوان و چاک بیته نه وه هه له یه کی گه وریه و کردنه وهی ده رگایه کی شه ری گه وریه، سه رباز عیبادته ی الله ده کات به گوپرایه لی بو نه میره که ی نه گهر فه رمانی پینه کات به شتیک کهوا پیچه وانه ی شه رع بیته.

هه رچی ئیجتیهادی جو لانه وهی سه ربازی نه وه مافی به ته نه ی نه میره بوته نیه لی ده رچی مه گهر له بابته ی واجب بوونی ئاموژگاری نه بیته، له بهر نه وهی قاعیده که ده لیت: «فه رمانی پیشه وایان نه میر ناکریت هه لبه و شیندریته وه به گوته ی به کیک له موسلمانان کهوا بیردۆزه که ی و بیرۆکه که ی پیچه وانه ی نه میر بیته» [ابن مفلح: کتاب الفروع]. کۆتایی هات.

ئهی بهنده ی الله سه بری به خشی گوگرتن و گوپرایه لی بکه له ناخوشی و قورسی، نه وه پیغه مبه ره ﷺ فه رمانی کرد به برینداره موسلمانان کهوا له ئوحد به ژداری بوون ده رچن هه رچه نه ده ئازار و برینیان هه بوو نه وه ش له کاتیک دا بوو کهوا نه بو سو فیان ده یو سته کهوا بگه ریته وه بو نه وانه ی مابوون له سوپای موسلمانان وه لامیان داوه گوپرایه لی الله و په سوله که یان کرد، الله تعالی ده فه رمویت: ﴿نه وانه ی وه لامی الله و په سوله که یان داوه دوای نه وهی کهوا توشی برینداری بوون بو نه وانه یان که چاکه یان کردو پارتزکار بوون، پاداشتی زۆر گه وریه و بن سنوور ناماده یه...﴾ [آل عمران ۱۷۲].

ئهو حاتیان بوو به ته وای کاتیک له غه زوهی نه حزب گه رانه وه دوای ناخوشی، دڤخوش بوون به نیعمه تی نه مان، تۆز و خو ئیان پاک نه کردوه له جه سته یان دوای نه وه گه مارپۆیه درپژه، کهوا فه رمان ده رچوو به غه زوهیه کی تر و به خپرای و فه رمووی: ((هه چ که سیک نوژی عه سر نه کات تا ده گاته به نی قریظه)) [بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه له ئین عومه ره وه].

وه لامی فه رمانی الله و په سوله که یان داوه که واسه رکه وتنیان بو هات له بهر راستگویی گوگرتن و گوپرایه لیان و به هیزی وه لامدانه وه یان بو فه رمانی الله.

لە ئەبو ھورەیرە (رضی اللہ عنہ) ھەر وەکو لە ھەردوو صەحیحە کە ھاتووە دەفەر مۆیت: ((ئەوێ گۆنپرایە ئی من بکات گۆنپرایە ئی (اللہ) ی کردووە ئەوێ گۆنپرایە ئی (اللہ) ی کردووە ئەو ھەرکە سێک گۆنپرایە ئی ئەمیری کرد ئەو گۆنپرایە ئی منی کردووە ئەوێ گۆنپرایە ئی ئەمیری کرد بێ گۆنپرایە منی کردووە)).

لە نمونەکانی گۆنپرایە ئی و گۆنپرایە ئی ئەمیر ئەمانەن:

یەكەم: گومانی جوان بە ئەمیر

اللہ تعالی دەفەر مۆیت: ﴿ئەو ئەوانە ی باوەر پتان ھیناوە دورکە و ئەو لە زۆری گومانەکان چونکە ھەندیک گومان تاوانە﴾ [الحجرات ۱۲].

ئەگەر گومانی چاک بردن بە عەوامی موسلمانان واجب بێت ئەو بۆ ئەمیر ئەولانترە، ھیچ شتێک زیان ناگەیەنێت بە جەھاد ئەوەندە گومان بردنی خراب تێکی دەدات چۆن وانا بێت لە کاتی کەدا کەوا درۆترین وتە یە (رضی اللہ عنہ) دەفەر مۆیت: ((ئەگەر گومان بێن گومان بردن درۆترین گەفت و گوتە یە)) [بوخاری و موسلیم گۆنپرایە ئەو لە ئەبو ھورەیرە].

خواوەنی (فیض القدير) دەلێت: ئەوێ گومانی خرابی برد بە کەسێک کەوا شیایو ئەو گومانە نەبوو ئەو بە لێگە یە لە سەر خرابی خۆی وەکو دەوترێت: ئەگەر بۆخۆت خراب بووی گومانە کانت خراب دەبن.

دووھەم: پزنگرتنی ئەمیر

لە (عبدالله کوپی عەمپی کوپی عاصەو ئەویش لە موعازەو) گووتی: ((رەسول اللہ ﷺ پەیمانی ئەوێ پێدا یە کەوا اللہ واجب دەکات لە سەر خۆی کەوا ئەگەر پێنج کار ھەن ھەرکە سێک بیانکات ئەو بۆخۆ دەپارێزێت ئەوانیش: ئەوێ سەردانی نەخۆش بکات، یان دەرچێت لە گەڵ مردوو کاتێک دەبێن بۆ گۆرستان، یان جەھاد بکات لە پێی اللہ، یان بجیت بۆ لای پێشەوا و شکۆ و پزیزی ئەو بۆیت، یان لە مالی خۆی دابنیشێت و خەڵک لێی سەلامەت بن و ئەویش لە دەست خەڵک سەلامەت بێت)) [أحمد گۆنپرایە ئەو].

پزنگرتنی ئەمیر بە گۆنپرایە ئی و گۆنپرایە ئی کردنی دەبێت، وە بە باسکردنی دەبێت بە چاکی و پێشپێککردن دەبێت بۆ گۆنپرایە ئی فەرمانەکانی و ئامۆژگاری کردنی لە پەنھانی.

(الحافظ ابن حجر) لە (فتح الباري) ئەوێ گواستۆتەو: ئامۆژگاری کردنی پێشەواکانی موسلمانان بریتێ لە یارمەتی دانێن لە سەر ئەوێ کەوا لە سەر شانێانە و ھەڵسانە بە ئاگادارکردنەو یان لە کاتی بێ ناگیان وە پێ کردنەوێ ھەڵکانیەتی و دورکەوتنەو یە لەو و شانە ی کەوا دڵەکان بە ھۆیەو لە ئەمیر ھەڵدێن. کۆتایی ھات.

له کانی روه پروونه وهی دوژمن، له فهرموده ده که دا هاتوه؛ پیاوێک پرسپاری کردله به پراء الله لێ پازی بێت، گووتی: ئه ی نه بو عه ماره پشستان هه لکرد له رۆژی حونه یین؟ به پراء گوئی من گوئی نه گرم: به لام ره سول الله ﷺ پشقی هه لنه کرد، نه بو سوفیانی کوپی حارث جله وی هه ستره که ی پیغه مبه ری گرت کاتی که شه و داها ت دابه زی و فهرمووی: ((من پیغه مبه رم و درۆ نه... من کوپی عبد المطلب م)) [بوخاری و موسلیم گێڕاویانه ته وه]، نه م فهرمووده یه سودی زۆر گه وه ی هه یه که روناکین بۆ رێگا له وانه.

یه که م:

سه رکردایه تی له ناو جه نکه که بوو وه دور نه بوو له زه وی شه رکه که له شارێک بۆ شارێکی تر نه چوو به بیانوی نه وه ی که وا نه و ره مێنکه و به رۆیشتی بانگه واز کردن ده وه ستی که مترین شت نه وه یه که وا بڵێن به برا کانه مان که وا نه مبه ری ویلا یه ت بمه نیه ته وه له ویلا یه ت، و نه مبه ری که رت له که رته که ی، و نه مبه ری که تیه بان سه ری له نه وان سه ربه زه کانی، هه ره که ی که نه وانه ی پینه که رت نه وه نه هل نه یه بۆ نه م که ره هه رچه نده نه هلیش بێت بۆ نه م که ره، شه ر له ده ره وه ی دارستان راو نا کات مه گه ر به چیت و له نه چیرێکی که سه یکی تر که مێک به خوت.

دو وه م:

گووته ی ((ده ستی گرتبوو به جله وی نه سه په که ی)): - پیوسته له سه ره نه مبه ره که وا پیچه سپاوی نیشان بدات وه نه وه ش به کردار نیشان بدات، نه وه پیغه مبه ره ﷺ له و شوینه ترسناکه سواری هه سترێکی هه واش بوو.

ابن کثیر ﷺ: نه وه ش له لوتکه ی نازایه تیه له رۆژی که ناو دا له گۆرپانی جه نگ و ده نگی شمشیر که سوپا که ی هه لاتن به لام نه وه هه ره له سه ره هه ستره که ی بوو له گه ل نه وه ی که وا هه ستره که ی هه واش بوو له رۆیشتن وه شه و نه بوو بۆ (لیدان له دوژمن و پاشه کشیکردن) و را کردن به لام نه وه له گه ل نه وه شدا به را کردن ده رۆیشت به ره و دوژمن وه ناوی خۆی هه نا بۆ نه وه ی که وا نه وه ی نه ی ده ناسی بیه ناسیت تا رۆژی دوا ی [التفسیر].

(ابن بطال) گێڕاویه ته وه له (المه لب) ده لیت: نه و فهرمووده یه نه وه شی لیوه رده گیریت که وا سواری بونی هه ستر له جه نگ بۆ پشه و بۆ نه وه یه که وا زیاتر پیچه سپا و بێت و گومان نه بریت که وا نه و خۆی ناماده کردوه بۆ را کردن و پشت هه لکردن وه له بابی سیاسی بۆ سه ربه زه کانی له به ره نه وه ی نه گه ره نه و پیچه سپا و بێت نه وه سه ربه زه کانه ی پیچه سپا و ده بن [شرح صحیح البخاری]. کو تایی هات.

له و گوته دا سود هه یه:

پیوسته که وا نه مبه ره سواری سه یاره یه که نه بێت که وا خه رتر و به هه تر بێت له سه یاره ی سه ربه زه کانی واته نه وه ی سه ربه زه کانی سواری ده بن با وه ک سه یاره یه کی مام ناوهندی نه وان واییت نه گه ره که مبه ر بێت با شتر بۆ نه وه ی دێ سه ربه زه کان جیگه ره بێت و دوور بێت له گومانه کان وه به تابه ته ی نه گه ره سه یاره که له پاره و سامانی جه هاد بێت.

سپیه م:

ناساندنی ﷺ خۆی به گوتهی: ((من پیغمبهرم درۆ نیه.. من کوپی عبد المطلب م)). کاتیک شه پرده که بوو به راستی برا به لای براهی دهر وات و نایناسیت، له بهر گهرمی نهو حالتهی کهوا تیی دایه یان له بهر خیرای دۆران و پاکردن، له بهر نهو و پیویست بوو کهوا ﷺ به سه ربازه کانی رابگه یه نیت وه به وانهش رابگه یه نیت کهوا خۆشه ویستی پیغمبه ربان له دل دایه کهوا نهو نامادهیه و هه ل نه هاتوه، وه نهو دی پر به دهنگی گوت ههرچی نه منیات و ناگاداری و یه دهگی سه ربازی هه یه شوینی نابیته وه لهو کاته دا نهو هه لویسته پیویستی به قوربانی دان و پیچه سپاوی هه یه له ناخۆشی.

سه یترینی سه یه رکان نهو دیه کهوا هه ندیک له نه میره کانی جهاد کاتیک شه پرده که ده بیت به راستی و دوژمن هپرش ده کات بۆ ناوچه که وشه دهیه ویت گهرم بیت دهر وات و ون ده بیت، وه په یوه ندی به که سه وه ناکات له سه ربازه کانی ناوی خۆی ده گۆریت و رهنکه وینهی خۆشی بگۆریت به به هانهی پاراستنی سه رکردهی پیگه یشتوو، له که ل نهو دی کهوا نهو خۆی و براکانی دۆراندوه.

نه گهر بیت و له که ل سه ربازه کانی پیچه سپاویا به رامبه ری دووژمن راوه ستابا و ده رکه وتبا و به ناشکرا پیچه سپاویا، نهو رزگاری بۆ خۆی و براکانی ده هات له شوینی نهو دی کهوا خۆی و نه وانه ون بکات.

چواره م:

پیغمبه ر ﷺ هه روه کو له سه حیحی موسلیم هاتوه ده فهرمویت: ((ئه ی عه باس بانگی به یعه تده رانی ژیر داره که بکه، عه باس گوتهی: له کاتیکدا کهوا عه باس دهنگی زۆر گه وره بوو - گوتهی: به هه موو دهنگم هاوارم کرد: کوا به یعه تده رانی ژیر داره که گووتهی سویتند به الله وه کو نهو دی کهوا توشی سوژداری بوو بن له کاتی بیستی نهو دهنکه، وه کو نهو سوژدی مانگا هه یه تی بۆ مندا له کانی گوتهیان: یا لیبیک یا لیبیک)).

وه له ئه یبن ئیسحاقه وه: پیاو ده یویست کهوا وشتره که ی بکه پتیته وه بۆ ناو شه پرده که نهی ده توانی، زرتیه که ی فرێنده دا و شمشیره که ی ده رده هینا و پاشان دوا ی دهنکه که ده که وت [سیره ابن هشام].

ته به پری گپراویه ته وه کهوا ﷺ به عه باسی فهرموو: ((بانگکه ئه ی پشتیوانه کان، وه ئه ی کۆچه ره کان)). ئه ویش بانگی ده کردن کۆمه ل کۆمه ل، پاشان گوتهی: ((ئه ی هاوه لانی سوپه تی به قه ره)). گووتهی خه لک هاتن به یه ک هاوار [التفسیر].

وه له سه حیحی موسلیم دا هاتوه کهوا بانگکه که کورت کراوه له سه ر به نی حارثی کوپی خه زره ج، وه لیوه وه ستانیکی گرنه گ هه یه ئه ویش کاری ره سول الله ﷺ بوو له کاتی هه لانی خه لکی وه پرزه کان له یه کتری جیا بوونه وه، تاوا ی له بات ته نها ۱۲ که سی له که ل ماوه، وه له زۆریه ی گپراوه وه کان دا ده لیت هه شتا پیاو مانه وه، سوارچاکان و پاله وانانی جه نکه و به جه رگه کان هه موویان رایان کرد وه له وانه له باشتین پیاوه کانی جه نکه سه له می کوپی نه کو ده بوو، به لکو باشتین به نده کانی الله و هاوه لانی به یعه تی پرزوان و جگه له وانهش رایان کرد.

ئا له وکاته دا سه رکرده یی به یه و نه بوو، وه شمشیری فری نه دا و هه لیت له شه ر، پاکی بۆ ﷺ،

به لکو جيگير و پيچه سپاو بوو ﷺ پاشان بانگي خه لکانی کرد به سيفاته کانيان دهستی بئ کرد به: يا نه هلی باوه ری دروست وه نهی سه رباره دلپاکه کان وه نهی به بنده ره بانيه کان هاوه لانی دار (الشجرة) و به يعه تی ريزوان. پاشان بانگي کرد نهی نه هلی قورئان وه نهی هه لگرانی په توكی الله و به تاييه تی هاوه لانی سوږه تی به قه پره، کاتيک سوږانه وه له دهوری له دلی هه نديک له باوه پداران که ميک خوشه ويستی خيله کايه تی دروست بوو بويه بانگي پشتيوانانی (الانصار) کرد کومه ل کومه ل، وه به ناوه کانيان. نه وهی کهوا مه به سستی هه لاتن بابه له شهرمان ده ترسا، که چی له ناو نه وانه دا هاوه لانی داره که و سوږه تی به قه پرهی تيدا بوو، ﷺ دهستی پيکرده تاييه ته کان پاشان بانگي کرد به گشتی.

وه ستانيکی گريگ نه وهی کهوا له گه ل نه وهی هه لاتن له جهنگ گونا هيکی گه وره یه و له ناوچونه کهوا ترسی نه وهی ليده کرېت کهوا نه توانيت ته و به بکات و بکوژرېت قسه ی ناشري به هه لاتوان نه گوت و جويی پينه دان به لکو به پيچه وانه وه، به لکو بانگي کردن به خيله کيه کانيان (عشائر) دواي نه وهی کهوا پيشينيان هه بوو له ته وحيد و جهاد وه له وده دا سود هه یه، نه ویش نه وهی له کاتي توندی و ناخوشي به که مين کهس کهوا په نای بؤ ده بهی دواي الله ﷻ هاوه لانی خاوه ن پيشينه له موجهيدان. وه بانگيان بکه ی به ناوی خيله کيه پاکه کان. هاوار هاوار نه که ی عه ببيان ليگري، به لکو پيويسته په يوه ندي بکه ی به هه موو نه وانه ی کهوا وازيان هيناوه له جهاد و باسی پيشينه که ی بکه ی له جهاد له رتي الله و بيگه رتنيه وه بؤ ريزی براکاني، له بهر نه وهی واز هينانی واته جيپشتی براکت بؤ شه يتان و حيزه کانی وه زبانه بؤ جهاد و سه رباره کانی وه پياوی ژير نه وه ناليت.

پنجم:

له گه ل راستی نه وهی کهوا هه لاتن له جهنگي حونه ين. له صه حيی موسليم دا هاتوه کهوا نوم سوله يم خه نه رېکی هه لگريو ده يگوت يا ره سول الله نه وانه بکوژم کهوا هه لاتن؟ پشتيان له توکرده! ﷺ فه رموی: ((نهی نوم سوله يم الله بؤمان به سه وچاکتره)). وه له بوخاری ده لیت ده هزار خه لک له گه ل پيغه مبه ر بوون و هه لاتن، نه وهی له سه ر نه وانه ی کهوا پيغه مبه ر له دواي فه تي مه که که پي گوتن ئيوه نازادن قسه ده کات و ده لیت نوم سوله يم پي وابوو کهوا نه وان مونا فيقن و پيويسته بيان کوژيت له بهر نه وهی کهوا هه لاتن. کو تاي هات.

نه وهی پيويسته باس بکريت نه وهی کهوا نه وانه ی له سه ره تاوه هه لاتن له نازاد کرد او ده کانی فه تي مه که که بوون کهوا پشتيان خسته نيو ريزه کانی موسلمانان و ترسيان خسته دلي پياوه نازا و موخليصه کان، و نه وديان کرد.

به لام پرسپاره که ليږده نه وهی: نايه ره سول الله ﷺ دوريت له وه هه لېبوو له وهی کهوا نه وانه ی کرده هاوړي خوی بؤ جهنگي حونه ين کهوا نه وان تازه موسلمان بوبون؟ نه ویش له بهر نه وهی له وکاته دا موسلمانان لا وازيان تيدا بوو، وهکو باسکرا، وه ره سول الله ﷺ به ژداری هيچ خوليکی تاييه تی پينه کردن له سه ر ته وحيد؟ نه وهی نه وه دوپات ده کاته وه نه وهی که نه وان سه ره تا بوون له ته وحيد نه وهی که به صه حيی له پيغه مبه ره وه هاتوه ﷺ کاتيک ده رچوو بؤ حونه ين به لای

داریکی موشریکه‌کان دارویش پئی دهوترا (ذات أنواط) که‌وا چه‌که‌کانیان پیوه هه‌لده‌واسی، گوتیان نه‌ی ره‌سول الله: داریکی (أنواطیش) بۆ ئیمه‌ دابخی هه‌رچۆن نه‌وانه‌ داری (أنواطیان) هه‌یه ﴿فهرمووی: ((سبحان الله! نه‌وتان گوت که‌ گه‌لی موسا گوتیان (په‌رستراویکمان بۆ دابخی هه‌روه‌کو چۆن بۆ نه‌وان په‌رستراو هه‌یه‌ {الأعراف ۱۳۸})) (الترمذی گپراویت‌ه‌وه‌ له‌ أبي‌ واقد اللیثی). کۆتایی هات.

ئه‌وه‌ ده‌لیم له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ دل نه‌خۆشان عه‌بیان لیگرتین به‌وه‌ی که‌وا ژماره‌یه‌کی زۆر هاته‌ نێو سوپاکانمان دوا‌ی پاگه‌یانندی ده‌وله‌تی ئیسلامی، که‌ هه‌ندیکیان هۆکاربوون بۆ شکانی باریان له‌ هه‌ندیک شوێن، هه‌چ شتی‌کمان به‌سه‌ر نه‌هاتوو له‌وه‌ی ره‌سول الله ﴿گه‌وره‌تر بێت، به‌لکو ره‌سول الله ﴿کاتیک فته‌ح هات له‌ جه‌نگی حونه‌ین به‌هۆی الله وه‌ که‌ هه‌رنه‌ویان به‌سه‌ر بوو غه‌نا ئیمه‌کانی دابه‌ش کرد به‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که‌وا نازادی کردیوون له‌ فه‌تی مه‌که‌ و موهاجیره‌کان وه‌ هه‌چی نه‌دا به‌ سه‌رخه‌ره‌کان هه‌روه‌کو له‌ سه‌حیحی بوخاری و جگه‌ له‌ئه‌و هاتوه‌ که‌ نه‌وان زۆربه‌ی سوپاکه‌یان پیک هینابوو ئیبن قه‌یم ﴿ده‌لێت: له‌ دانییه‌کان له‌و جه‌نگه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌وا الله پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سه‌رخست نه‌وه‌ک زۆری سوپاکه‌ی که‌وا هاتن بۆ ناو ئاینه‌که‌ی وه‌ نه‌ زۆری به‌شداربووانی جه‌نگه‌که‌ش سه‌ری نه‌خستن. [ابن حجر: فتح الباری] کۆتایی هات.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مزگینێ دده‌هین به‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ که‌وا سوپاس بۆ الله تاوه‌کو ئیستا هه‌چ ئه‌میریک چه‌کی فرینه‌داوه‌ که‌وا دوا‌ی پاگه‌یانندی ده‌وله‌تی ئیسلامی هاتن بۆ ناو ده‌وله‌، به‌لکو نه‌وان تاوه‌کو ئیستا پاله‌وانی جه‌نگه‌کان و سوارچاکی جه‌نگه‌کانن نمونه‌یان وه‌کو نمونه‌ی پیشه‌خۆیانه‌ که‌ هاتن بۆ ناو ده‌وله‌ بۆ ئه‌و خیره‌ والحمد لله رب العالمین.

پینجه‌م: ناماده‌سازی

الله ﴿ده‌فه‌رمووت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ [الأنفال 60]. خاوه‌نی «أضواء البيان» ده‌لێت: «ئه‌وه‌ فه‌رمانیک پته‌وه‌ به‌ ناماده‌کاری به‌گوێره‌ی توانا هه‌رچه‌نده‌ پێشکه‌وتن رۆبده‌ات له‌ هه‌یز، ئه‌وه‌ فه‌رمانیک چه‌سپاوه‌ به‌ ڕێکردن له‌گه‌ڵ پێشکه‌وتنه‌کان له‌ بواری دونیا».

هه‌روه‌ک زانراوه‌ که‌ جه‌هاد ئه‌مرۆ فه‌زی عه‌ینه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسڵمانیک... ئه‌گه‌ر واجییک ته‌واو نه‌بیت ئیلا به‌ شتی که‌ نه‌بیت ئه‌وه‌ ئه‌و شته‌ ده‌بیت به‌واجب، ﴿ده‌فه‌رمووت: ((هاوێژن ئه‌ی به‌نی ئیسماعیل به‌پاستی باوکتان تیرهاوێژ بووه‌)) [بوخاری گپراویه‌تی‌ه‌وه‌ له‌ سه‌له‌مه‌ی کوپی ئه‌که‌وه‌]. وه‌ فه‌رمویه‌تی: ((به‌پاستی هه‌یز هاوێشته‌)) [موسلیم گپراویه‌تی‌ه‌وه‌ له‌ عه‌قه‌به‌ی کوپی عامر]، سه‌نعانی له‌ شه‌رحی فه‌رمووده‌که‌ی پێشوو ده‌لێت: «فه‌رمووده‌که‌ راڤه‌ی هه‌یز ده‌کات به‌ تیر هاوێشتن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﴿ئه‌وه‌ هه‌بووه‌، وه‌ هاوێشتن به‌ چه‌ک دزی موشریک و ده‌رچه‌وه‌کان له‌رێگا ده‌گریته‌وه‌» [سبل السلام]، کورته‌ی ووته‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ناماده‌کاری بۆ جه‌نگی دامه‌زراو دزی خاچ په‌رستان و موپته‌ددان واجبه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسڵمانیک که‌ جه‌هادی له‌سه‌ر واجبه‌.

وه لیره دا پوختی ده که مه وه:

یه که م: نه وهی که تبه ری ﷺ له رافه که ی باسی کردوه له رافه ی گوته ی الله تعالی ﷻ ما استطعتم من قوه، ده لیت: «نه وهی که له تواناتان داهیه به بۆ ناماده کاری له نامیر که ده بییت به هیژ و چه که بۆتان» [جامع البیان].

دروستکردنی چه که گه وره ترین یارمه تی دهره بۆ جهاد له رینگه ی الله، نه وهیه که نه مرۆ ناسراوه به دروستکردنی جهنگ، وه الله تعالی له پهرتوکه که ی باسی ئه م دروستکردنه ی کردوه له چه ندین شوین، به لکو زۆر به ورد و درێژتر باسی کردوه فه رمویه تی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾ [الأنبياء 80]، ته به ری - ﷺ ده لیت: «داودمان فیبری دروستکردنی له بوس کرد بۆتان، (اللّیوس) لای عه رهب هه موو چه کیک ده گرپته وه جا زری بییت یان قه لغان یان شمشیر یان یم». وه ئیبن کهثیر ده لیت: «واته دروستکردنی زری».

الله تعالی باسی سیفاتی زری کردوه و فه موویه تی: ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدِيرٍ فِي السَّرْدِ﴾ [سبأ 11]، واته: زری درێژ و فراوان، ﴿وَقَدِيرٌ فِي السَّرْدِ﴾ خاوه نی «أضواء البیان» ده لیت: «واته نه لقه و بزمار به نه ندازه ی پێویست له دروستکردنی زری به کاره یین».

وه ابن کهثیر له قه تاده وه ده گرپته وه که: زری پێشو له له ووح بوو داود ﷺ یه که م که س بوو که هه لقه ی پێوه خست.

نه وهی پێشوو یارمه تیدانیکی الله بوو بۆ دروستکردنی زری تا الله ﷻ باسی کرد به وردی و درێژی و باسی پته وی کرد بۆ بهنده کانی تا بزانییت ئایه ئیوه سوپاسگوزاری ده کن؟ به داخه وه زۆر له موجهیده کان یان زۆربه یان گرنگی به زری نادهن له جهنگی دوژمن، وه سودی زۆری تێدایه گرنگترینیان پارێزگاری موجهیده له گوله کانی دوژمن و پارچه کانی نارنجوک که موجهید لاهان به رزترین شته.

دوه م: پارێزگاری موجهید له برینداربوونی له شوئنه هه ستیاره کانی که وای لیده کات نه توانییت جهاد بکات یان وای لیده کات له هۆش خۆی بجییت و له گۆره پانی جهنگ به مینیته وه دوا ی برینداربوونی که نه گه ری به دیلکردنی هه یه له لایه ن دوژمن.

سێیه م: یارمه تی موجهید ده دات بۆ گه یشتن به نزیکترین شوینی دوژمن، به تایبه تی بۆ پاله وانانی هه لکوتانه سه ر وشیره شه هاده تخوازه کان.

وه له کۆتایی ئیمه له په سول الله ﷺ نازاترینین که نه وه زری و جلی تایبه تی هه بوو (مغفر)، هه روه ک شمشیری هه بوو، له سه حیحی بوخاری هاتوه له عائیشه وه الله تعالی لێی رازی بییت که فه رمویه تی: «پێغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد و زرییه که ی به بارمه ت دانابوو لای جوله که یه ک به سی مشت له جۆ». وه له پێغه مبه ره وه ﷺ جیگیر بوه که ئیمام نه حمه د له موسنه ده که ی و نه بوداود گپړاویانه ته وه که له رۆژی ئوحد دوو زری به ستابوو.

وه له نه نه سی کوری مالیک هه روه ک له هه ردوو سه حیه که هاتوه که پێغه مبه ر ﷺ چه ناو مه که که له سائی فه تح و جوړیک له زری له سه ری به ستابوو، یان خوه ی به ستابوو به تیکه یشتنی

سهردهم، الله پښه‌ی نېشانداوین بۆ قالمی ناسن که بنه‌رته‌ی دروستکردنی هه‌موو چه‌که‌کانی نه‌مړويه، په‌روه‌ردگار ﷺ له‌ چپرۆکی ذو القرنین دا ده‌فه‌رمویت: ﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾ [الکھف 96].

واته پارچه ناسنیکي گه‌وره‌م بۆ به‌یښن وه فوی پېدا بکه‌ن تا وهک ناگري لېدیت له‌به‌ر زۆر سوربوونه‌وی و گرځه‌ی پاشان گوتی: ﴿أَتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾ واته مسیکی تواوه، له‌م سهرده‌مه‌یه نه‌وه دۆزایه‌وه که تیکه‌لکردنی پرېک له‌مس له‌گه‌ل ناسان باشتین پښه‌یه بۆ پته‌وکردنی ناسن و زۆر به‌رگری کردنی.

وه الله تعالی نوحی فېری دروستکردنی که‌شتی کرد: ﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ [هود 37]. ته‌به‌ری گېراویه‌تیه‌وه له‌-ئېین عه‌باسه‌وه- الله له‌هه‌ردووکیان رازی بێت- که گوتویه‌تی: «نوح نه‌یده‌زانی چۆن که‌شتی دروست بکات، الله نیگای بۆکرد که که‌شتی دروست بکات له‌سه‌ر شیوه‌ی سنگی بالدار».

وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌دحی جه‌نگاوه‌رانی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردوه که ده‌جه‌نگن له‌سه‌ر که‌شتی هه‌روهک له‌فه‌رمووده‌ی ئوم چه‌پام ﷺ هاتوه [بوخاری و موسلیم گېراویانه‌ته‌وه]، نایه‌که‌سی چاپوک هیه‌یه بۆ نه‌م پېشه‌سازیه‌؟ وه الله تعالی ده‌فه‌رمویت: ﴿قَاتَىٰ اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ [النحل 26].

زانراوه لای هه‌موو نه‌وانه‌ی که‌تیده‌گه‌ن له‌ دروستکردنی ته‌قه‌مه‌نی و به‌کاره‌یښه‌رانی که‌ نه‌م نایه‌ته به‌راستی بنه‌رته‌ی زانستی خاپورکردنه به‌ته‌قه‌مه‌نیه‌کان، نه‌وه‌ت به‌سه‌که له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هاتوه که نه‌و که‌سی هاننه‌داوه له‌سه‌ر پېشه‌سازی نه‌وه‌نده‌ی هانی پېشه‌سازی نامېره‌کانی جه‌نگی داوه که ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((به‌ تیریک سی که‌س ده‌چن بۆ به‌هه‌شت؛ دروستکه‌ره‌که‌ی که‌ چاوه‌رپێ پادا‌شت بکات و نه‌وه‌ی ده‌پاوێژێ، و نه‌وه‌ی تیردانه‌که‌ هه‌لده‌گرێت)) [هه‌ر چوار خاوه‌نی سونه‌ته‌که له‌عه‌قبه‌ی کوری عامه‌روه گېراویانه‌ته‌وه]، چ جای نه‌و که‌سه‌ی موشه‌ک دروست ده‌کات یان فرۆکه دروست ده‌کات یان که‌رسته‌یه‌کی ته‌قه‌مه‌نی تایبه‌ت دروست ده‌کات.

هه‌رجی ناماده‌کاری راگه‌یاندنه‌:

نه‌مړو جه‌نگی موجهیدان له‌ دژی دوژمنانیان له‌ دوو قوۆی گرنه‌ ده‌سورته‌وه، یه‌که‌م قوۆی سه‌ربازی که‌ باسما‌ن کرد، دوهم قوۆی به‌ره‌ی راگه‌یاندنی شه‌یتانیه‌ که‌ ناسنامه‌ی نه‌م نه‌ته‌وه‌ی بزکردوه و بیروباوه‌ریان و نه‌خلاقانی گۆریوه و توشی دۆرانی ده‌رونی کردوون، به‌راستی گه‌رمی قازیفه‌ی راگه‌یاندن زیانده‌تر و مه‌ترسی گه‌وره‌تر له‌سه‌ر نه‌م نه‌ته‌وه‌یه و پیاوه‌کانی له‌ تیخی ناگري موشه‌کی فرۆکه‌کان، بۆیه‌ پێویسته‌ موجهیدان نه‌وانه‌ی الله تعالی سه‌ربخستوون بۆ شکاندنی هه‌زی دوژمن له‌پښه‌یه سه‌ربازنک نه‌وا نه‌به‌رد و چالاکی‌ش بێت له‌ به‌ره‌ی راگه‌یاندن، په‌سول الله، ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((جهادی موشریکه‌کان بکه‌ن به‌ زمانتان)) [ئه‌حمده‌ گېراویه‌تیه‌وه له‌ نه‌نه‌سی کوپی مالیکه‌وه].

وه ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((به‌راستی باوه‌ردار جه‌هاد ده‌کات به‌ شمشیر و به‌ زمانی، سوێند به‌وه‌ی که‌ گیانی منی به‌ده‌سته‌ زمانه‌کانتان وهک تیره‌ له‌کاتی هاوێشتندا)) [ئه‌حمده‌ گېراویه‌تیه‌وه له‌ که‌عی کوپی مالیک].

ﷺ به‌دوای زیاترین هوکاره‌کانی راگه‌یاندن گه‌راوه له‌سه‌رده‌مه‌که‌ی خوی که کاریگه‌رتن و توندترن له‌سه‌ر دلی دوزمنان نه‌ویش شیعره، ترمزی و نه‌سانی گپ‌راویانه‌ته‌وه له‌نه‌نه‌سی کوپی مالیک که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک چوه ناو مه‌ککه له‌کوتا عه‌مه‌پیدا و (عبدالله‌ی کوپی ره‌واحه له‌پیشی ده‌رؤیشت و شیعری ده‌گوت.

عومه‌ر گوتی: نه‌ی کوپی ره‌واحه! له‌پیش پیغه‌مبه‌ر ﷺ، و له‌مزگه‌وتی حه‌رام شیعری ده‌لئی؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ((عومه‌ر لئی گه‌رئ، نه‌وه خپراتره له‌تیر له‌کاتی هاوئشتن)). هه‌روه‌ک ره‌سول الله ﷺ دلی خو‌ش بوو به‌ئیسلا‌م بوونی خالید که سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی بوو، به‌هه‌مان شیوه‌ دلی خو‌ش بوو به‌ئیسلا‌م بوونی یه‌کیک له‌شاعیره‌ گرنگ و به‌ناویانگه‌کان، له‌موسنه‌دی نه‌حمه‌د ده‌لئیت کاتیک کومه‌لئیکی نه‌نصار هاتن بۆ به‌یعه‌تی عه‌قه‌به به‌عه‌باسی گوت: ((ئه‌م دوو پیاوه‌ ده‌ناسی؟)) که‌روی سو‌راند گوتی به‌ئ نه‌وه به‌رائی کوپی مه‌عرو‌ره‌ گه‌روه‌ی گه‌له‌که‌یه‌تی و نه‌وه‌ش که‌عی کوپی مالیکه، که‌عب گوتی سو‌پند به‌الله‌ گوته‌ی ره‌سول الله ﷺ له‌یادناکه‌م که‌گوتی: ((شاعیره‌که‌؟)) گوتی به‌ئ [رواه‌ أحمد].

وه‌ گپ‌راویانه‌ته‌وه له‌ره‌سول الله ﷺ له‌سه‌ر پیداکاری له‌سه‌ر ناماده‌کاری بۆ شیعری کاتیک به‌حه‌سانی گوت: ((ئه‌بو به‌کر به‌ئین نه‌و شاره‌زایه به‌به‌که‌م و کورتی و ناشیرینه‌کانی گه‌له‌که‌ نه‌و زانیاه به‌ره‌چه‌ل‌ک)) [به‌یه‌قی هیناویه‌تیه‌وه له‌بابی ره‌چه‌ل‌ک]، وه‌ له‌صه‌حیحی بوخاری دا‌هاتوه له‌عائیشه‌وه -الله‌ لئی رازی بئت- که‌حه‌سان داوای ئیزنی کرد له‌ره‌سول الله -صلی الله‌ علیه‌ وسلّم- بۆ جو‌ئیدن به‌موشریکه‌کان، گوتی ((سه‌بارت به‌ره‌چه‌ل‌کی من جی؟))، که‌سه‌ان گوتی: دورت ده‌خه‌مه‌وه لی‌بان چۆن مو‌درده‌هیندرت له‌هه‌ویر. وه‌ صلی الله‌ علیه‌ وسلّم حه‌زی له‌شیعری بوو و فهرمووی: ((پاسترین گوته‌وته‌ی لوبه‌یدی شاعیره: أَلَا كَلَّ شَيْءٌ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلًا، وکاد أمیة بن أبي السَّطِّط أن یسلم)) [بوخاری و موسلیم گپ‌راویانه‌ته‌وه له‌نه‌بو هو‌ره‌په‌روه].

هه‌روه‌ک ﷺ گوتاری‌ئیکی دانابوو بۆ به‌رگری له‌ئیسلا‌م و موسلمانان که‌نه‌ویش -ثابتی کوپی قه‌یسی کوپی شه‌ماس بوو- که‌مزگینی به‌هه‌شتی پیدرا بوو، کاتیک به‌نو ته‌میم هاتن به‌گوتاری‌ئێ و شاعیره‌کانیا‌نه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ثابتی کوپی قه‌یسی گوت: ((هه‌ئسه‌ وه‌لامی بده‌وه))، وه‌لامی دایه‌وه، نه‌قه‌دی کوپی حابس هه‌ئسا و گوتی، به‌راستی موحه‌مه‌د بۆ ته‌واو ده‌کات سو‌پند به‌الله، نازانم بۆ ناوایه‌ وتاری‌ئێمان گوتاری دا به‌راستی وتاری‌ئێ ئه‌وان باشتری گوت، شاعیرمان قسه‌ی کرد شاعیری ئه‌وان شاعیری باشتروو و قسه‌ی جوان‌تروو، پاشان نزیک بووه‌ له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: أشهد أن لا إله إلا الله وأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ [نه‌بو نه‌عیم له‌جایی کوپی عبدالله گپ‌راویه‌تیه‌وه له‌معرفة‌ الصحابة].

وه‌ ده‌توانین که‌گرنگترین نامانجه‌کانی راگه‌یاندن ئیسلا‌می له‌چه‌ند خالیک کورت بکه‌ینه‌وه:

أ. به‌رگری کردن له‌ناپروی موسلمانان و بیروباوه‌ریان، الله ﷻ له‌مه‌دحی شاعیره‌کان ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَغْيٍ مَا ظَلَمُوا﴾ ئیبن‌عه‌باس ده‌لئیت: «واته وه‌لامی کافران ده‌ده‌نه‌وه کاتیک جو‌ئین به‌باوه‌داران، ده‌ده‌ن» [ته‌به‌پری گپ‌راویه‌ته‌وه].

وه‌ره‌سول الله، ﷺ ده‌فه‌رموئیت: ((ئه‌ی که‌سه‌ان به‌رگری له‌پیغه‌مبه‌ر بکه، یا الله‌ یارمه‌تی بده به‌جو‌ب‌رائیل)) [بوخاری و موسلیم گپ‌راویانه‌ته‌وه له‌نه‌بو هو‌ره‌په‌روه].

وه لای ئیبن عه ساکر هاتوه که ره‌سول الله ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((کئ پارێزگاری له ئابروی موسلمانان ده‌کات؟ که‌عب گوتی من، وه کو‌ری ره‌واحه گوتی من و هه‌سانیش گوتی من، فه‌رمووی به‌ئێ تۆ جو‌نیان پێ‌ده و جو‌برائیل یارمه‌تیت ده‌دات)) [تاریخ دمش‌ق].

وه ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((الله پالێشتی هه‌سان ده‌کات به‌ جو‌برائیل کاتێک به‌ ئیسلام هه‌نده‌دات یان به‌رگری له‌ ره‌سول الله ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت)) [ترمزی گێ‌راویه‌تیه‌وه له‌ عائیشه‌وه].

ب. به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌ی گه‌نجه‌کانی نه‌ته‌وه و به‌تایبه‌تی مو‌جاهیدان، له‌ سه‌له‌مه‌ی کو‌ری نه‌کو‌عه‌وه که‌ گوتویه‌تی ده‌رچو‌وبین له‌ گه‌ل پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هه‌یه‌ر، به‌ شه‌و رۆ‌ش‌تین، پیاو‌نێک به‌ عام‌ری کو‌ری نه‌کو‌عه‌ی گوت: گو‌نێ‌ستمان نا‌که‌ی به‌ شی‌عه‌رکان‌ت؟ گوتی عام‌ر خۆی پیاو‌نێکی شاعیر بو‌و، دا‌به‌زی و با‌سی گه‌له‌که‌ی کرد [بو‌خاری و موس‌لیم گێ‌راویه‌تیه‌وه].

ج. ئاب‌و‌بردنی درۆی بی‌رو‌با‌و‌ه‌ و نه‌خ‌لاقی کاف‌ران و مو‌پ‌ته‌ددان، وه‌ بۆ به‌رچاو رۆ‌شنی گه‌لی موس‌لمانان به‌ راستی زه‌لدانی پێ‌ش‌که‌وتن‌یان و پو‌چی که‌لو‌په‌لیان، و ک‌پ کردنه‌وه‌ی یاخ‌ی‌بو‌ان که‌ زمان در‌ئێ ده‌که‌ن له‌ سه‌ر موس‌لمانان و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ترس له‌ د‌یان، (ابن عب‌دا‌ل‌ه‌ر له‌ الإست‌عاب) له‌ ئین س‌یره‌یه‌وه ده‌گ‌ێ‌ر‌پ‌ته‌وه و ده‌ل‌یت: شاع‌یره موس‌لمانه‌کان هه‌سانی کو‌ری ثابت و عب‌دا‌لله‌ ی کو‌ری ره‌واحه و که‌عبی کو‌ری مال‌یک بو‌ون، که‌عب له‌ جه‌نگ ده‌ی‌تر‌ساندن و عب‌دا‌لله‌ کو‌فره‌کانی عه‌ب‌ید‌ار ده‌کردن و هه‌سان تانه‌ی له‌ ره‌چه‌له‌کیان ده‌دا، ئین س‌یرین ده‌ل‌یت: پ‌یم گه‌ی‌شتوه که‌ کۆمه‌ل‌ێک له‌ هۆ‌زی ده‌وس موس‌لمان بو‌ون له‌ سه‌ر قسه‌ی که‌عبی کو‌ری مال‌یک کاتێک گوتی:

قضینا من تهامة کلّ وطر *** وخیر ثمّ أغمدنا السیوفا

نخبرها ولو نطق لقال *** قواطعین دوساً أو ثقیفا

هۆ‌زی ده‌وس گو‌تیان ده‌رچن با دا‌نه‌به‌زن و وه‌ک نه‌قیفتان ل‌یت‌یت.

د. گواسته‌نه‌وه‌ی وێنه‌یه‌کی راست له‌ سه‌ر جه‌نگه‌کان که‌ ده‌ستاره‌که‌ی ده‌سو‌ر‌پ‌ت له‌ نی‌وان پال‌ه‌وانه‌کانی نه‌ته‌وه و دو‌ژمنان‌یان، و پشت راست‌کردنه‌وه‌ی پال‌ه‌وانیه راستیه‌کانی گه‌نجانی ئیسلام له‌ترسی نه‌وه‌ی بزری‌یت یان بد‌زری‌ت له‌لایه‌ن نه‌وانه‌ی باز‌رگانی به‌ خو‌ین ده‌که‌ن.

شه‌شه‌م: دا‌وا‌کردن له‌ الله و خۆ‌به‌که‌م زانین.

الله ﷻ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَتَیَمَّمْ حُنَیْنٌ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُكُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شِیْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدَبِّرَیْن﴾ [التوبة ٢٥]. ئین که‌ئیر ﷺ ده‌ل‌یت: «ئین جو‌ره‌یج له‌ مو‌جاهیده‌وه گێ‌راویه‌ته‌وه و ده‌ل‌یت: نه‌وه یه‌که‌م ئایه‌ته که‌ دا‌به‌زیه‌وه له‌ سو‌ره‌تی (براءة) که‌ با‌سی الله تعالی و فه‌زله‌کانی و چا‌که‌کانی ده‌کات که‌ سه‌ری خ‌ستن له‌ زور شو‌ین و له‌ غه‌زه‌ده‌کان له‌ گه‌ل ره‌سول الله ﷺ، نه‌وه‌ش له‌ لایه‌ن الله تعالی و هیه و سه‌رکه‌وته‌نه له‌ لایه‌ن الله وه، نه‌ به‌ ژماره‌یانه و نه‌ به‌ که‌ره‌سته‌یانه، وه ئا‌کا‌داری کردنه‌وه که‌ سه‌رکه‌وته‌ن لای الله یه‌ چا‌که‌م‌ین یان زور، به‌ راستی رۆ‌ژی حونه‌ین له‌ خۆ‌با‌یی بو‌ون به‌ زۆریه‌که‌یان، له‌ گه‌ل نه‌وه‌ش نه‌وه سودی بو‌یان

نەبوو و هەڵاتن و پشتیان هەڵکرد جگە لەکەمێک نەبێت کە مانەو هەلگەڵ ڕەسول الله ﷺ.»

وە ڕەسول ﷺ دەفەر مۆیت: ((الله نیگای بۆکردم کە خۆتان بەکەم بگرن)) [موسلیم گێڕاوە تیەو هەلگەڵی کۆری حەمار، ئێین قەیم دەلیت: «بەردەوام بوونی پێویست بوون بەالله تعالی هەلگەڵ بوونی خەوش، باشتەرە لەبێخەوشی هەلگەڵ سەرسامبوون بەخۆی» [طریق الھجرتین].

لە موسلیم هاتووە کە ئەبو ھورەیرە ﷺ دەلیت: ((کەس خۆی بەکەم نازانێ بەرامبەر بەالله تعالی ئیلا پەروردگار بەرزێ دەکاتەو))، ئەو بەرزێش لەدوینیا بەسەرکەوتن و لێدانی دوژمن و باسکردنی دەبێت، وە لە دواڕۆژ بەبەرزکردنەوێ پلە و شوێنی باش دەبێت.

ابن بطل دەلیت: «عائیشە دەفەر مۆیت: ئێو بێئاگان لەباشترین بەندایەتی: ئەویش خۆبەکەم زانییە.

تەبەری ﷺ دەلیت: خۆبەکەم زانییە لەکاتی تاقیکردنەوکان کە الله تعالی بەندە باوەردارەکانی پێ تاقیدەکاتەو، سەر دەکات کە بەندایەتیان چۆنە لەم کاتەدا، وە کاتێک الله بەرژەوێ بەندەکانی لەو دانا، لەدوینیا و باداشتی ڕۆژی دوا... وە لەوانە کاتێک چوێ ناو مەککە خەلک دەیانگوت: ئەو هەو ئەو هەو، ئەویش پشتی خوارکردووە لەسەر سوارەکە و دەیکوت: الله اعلى وأجل... وە لە طاریقی کۆری شەهابەو دەلیت کاتێک عومەر هاتە شام لەرنگاید گۆمێک ناو هەبوو ئەویش لە وشتەرەکە دابەزی و خوفەکانی داکنە و بەدەستی گرتی و لە ئاوەکە ڕۆشت و شترەکەشی لەگەڵ بوو، ئەبو عوبەیدە پێی گوت: بەراستی ئەمرۆ شتێکی گەورە ئەنجامدا لای ئەهلی زەوی، ئەویش لەسنگی دا و گوتی: ئەگەر جگە لەتۆ ئەوێ گوتبا ئەو ئەبو عوبەیدە، ئێو لە زەلیلترین و گەمژەترین خەلکی بوون الله شکۆمەندی کردن بەئیسلا، هەرچەندە داوای شکۆ بکەن لەجگە لەو ئەو الله زەلیلان دەکات» گوتە ی تەبەری کۆتایی هات [شرح صحیح البخاری].

حەوتەم: وێردی الله ﷻ.

الله ﷻ دەفەر مۆیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِتْنَةً فَاقْبَلُوهَا وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الأنفال ٤٥]، تەبەری گوتی: (وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا) دەلیت: داوای سەرکەوتن و زیاندان بکەن بەسەر دوژمن، و وێردی الله بکەن بەدڵ و زمانە کانتان بەلکو سەرفرازین، قەتادە گوتیەتی: «الله وێردی داناو لەسەر قاترین کات: لەکاتی لێدانی شمشێرەکان».

وە قورتوبی ووتەیکە بە نرخی هەیه لەرافە ی ئەم ئایەتە و دەلیت: «زانایان سەبارەت بەم وێردە سێ ووتەیان هەیه: یەکەم یادێ الله بکەن لەکاتی ترسانی دڵە کانتان لەبەر ئەوێ وێرد یارمەتیت دەدات بۆ پێچەسپاوی لەتەنگانەدا، دووهم: جیگیرین بەدڵە کانتان و یادێ بکەن بەزمانە کانتان لەبەر ئەوێ دڵ نارام ناگرێت لەکاتی بەهێک گەشتن لەگەڵ دوژمن و زمان دەشلەزێ، فەرمانی بەوێرد کردووە تا دڵ جیگیربێت و دڵنیا بێت و زمان چەسپاوبێت لەسەر وێرد و ئەو دەلیت کە هاوێدەکانی طاووت گوتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبَّتْ أَعْدَامُنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة ٢٥٠]. ئەم حالەتەش تەنە لەکاتی بەهێزی الله ناسین و بەرچاوری دەبێت ئەویش نازایەتیەکی سوباس کراوە لە ناو خەلکی، سێهەم: یادێ ئەو بکەنەو کە الله بەلێنی پێدان لەکێنی گیانەکان و باداشتەکە ی بۆتان.»

دەلیم دەکرێت کە هەموو ئەوانە بگێرێتەو لەیادی الله بەزمان و هەستکردنی بەهێزی دڵ و بێرەپێنانەوێ بەلێنی الله لەسەرکەوتن لەدوینیا و بەهەشتەکان لەڕۆژی دوا، الله تعالی بەموسا دەفەر مۆیت: ﴿وَلَا تَبِيتَا فِي ذِكْرِي﴾ [طه ٤٢]، ئێین کە ئێر ﷺ گوتی: «مەبەست ئەوێ کە ئەوان لاواز نەبن لە یادێ پەروردگار لەکاتی ڕوبەرپوونەو هەلگەڵ فیرەوێ بۆ ئەوێ یادێ الله بێتە یارمەتی

وهیژنکی شکینهر بۆیان، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ داها‌تووه: ((به‌راستی به‌نده‌کانم هه‌موو به‌نده‌ی منن نه‌وانه‌ی که یادم ده‌که‌ن له‌ کاتی جه‌نگدا)) [رواه‌ الترمذی عن‌ عمارة بن زعکرة].

وه‌ بزانه‌ که‌ ویردی الله‌ له‌ کاتی جه‌نگ به‌نپینی ده‌کریت، حاکم گێراویه‌تیوه‌ و به‌دروستی داناوه‌ له‌ئهو موساوه‌ ﷺ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی ناخۆش بوو له‌ کاتی جه‌نگ گوێبستی ده‌نگ بێت.

هه‌شتم: نزا

الله‌ ﷻ فه‌رمویه‌تی: ﴿قُلْ مَا يَغِبُّ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ [الفرقان: ٧٧] وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ٦٥] وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [الأعراف: ٥٦] وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذَاخِرِينَ﴾ [غافر: ٦٠] وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ١٨٦].

وه‌ ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((پارانه‌وه‌ خۆی عیبادته‌)) [رواه‌ ابن‌ ماجه‌ وأبو داود و الترمذی والنسائي عن‌ النعمان بن بشیر]. وه‌ فه‌رمویه‌تی: ((هیچ شتێک به‌رت‌تر نه‌ی لای الله‌ له‌ دوعا وپارانه‌وه‌)) [رواه‌ الحاکم عن‌ أبي هريرة]. وه‌ فه‌رمویه‌تی: ((نه‌وه‌ی داوا له‌ الله‌ تعالی نه‌کات نه‌وه‌ لێی تو‌ره‌ ده‌بیت)) [رواه‌ الترمذی عن‌ أبي هريرة]. وه‌ ئێین ته‌مییه‌ گوئی: «سه‌رکه‌وته‌ن رۆژی دیت به‌هۆکاره‌وه‌ له‌هه‌مویان گرتگتر دوعای باوه‌رداران... کاتێک الله‌ پیرای سهرکه‌وته‌نی دا له‌رۆژی به‌در پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێش رۆداوه‌ که‌ هه‌وائی سهرکه‌وته‌ن وزیاندانی کافرانی دا به‌هاورپێکانی، له‌ هۆکاره‌کانی ئەم سه‌رکه‌وته‌نه‌ هاوارکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وپارانه‌وه‌ی بوو [مجموع الفتاوی].

ئهو‌ه‌ ره‌سه‌ول الله‌ ﷻ کاتێک بینی دو‌ژمنانی ژماره‌یان زۆره‌ وهاوه‌له‌کانی ژماره‌یان که‌مه‌ بۆیه‌ رۆی کرده‌ نه‌وه‌ی که‌سه‌رکه‌وته‌نی به‌ده‌سته‌: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ [آل عمران: ١٢٦]. له‌ سه‌حیحی موس‌لیم هاتووه‌ که‌ فاروق عومه‌ری کۆری خه‌تاب ﷺ گوئی: «له‌رۆژی به‌دردا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌یری موشریکه‌کانی کرد که‌هه‌زار بوون وهاوه‌له‌کانی سی‌سه‌د و نۆ‌ده‌ پیاو بوون، پیغه‌مبه‌ر ﷺ رۆی کرده‌ رۆگه‌ پاشان ده‌سته‌کانی به‌زکرده‌وه‌ ومونا‌جاتی په‌روه‌ردگاری کرد: ((یا الله‌ نه‌وه‌ به‌نه‌جام بگه‌یه‌نه‌ که‌ به‌ئینت پێدا‌بوین، یا الله‌ نه‌وه‌ بێنه‌ که‌ به‌ئینت پێدا‌بوین، یا الله‌ نه‌گه‌ر ئەم کۆمه‌له‌یه‌ له‌ نه‌ه‌لی ئیسلام تیا بجیت نه‌وه‌ نا‌په‌رس‌ترێی له‌سه‌ر زه‌وی)) به‌رده‌وام ده‌پارایه‌وه‌ وده‌سته‌کانی به‌زکرده‌بویه‌وه‌، و‌رۆی له‌رۆگه‌ بوو تا عه‌با‌که‌ی له‌سه‌ر شانه‌کانی که‌وت، که‌دوعای له‌موشریکه‌کان ده‌کرد به‌گشتی وده‌یفه‌رموو: ((یا الله‌ دابه‌زنه‌ری په‌رتوک و‌خپرا له‌ حیساب، یا الله‌ ئەم حیزبانه‌ به‌زنه‌، یا الله‌ بیانه‌زنه‌ و‌بیانه‌له‌زین‌ه‌وه‌)) [رواه‌ البخاری ومسلم عن‌ عبد الله بن أبي أوفی].

وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای تاییه‌تی ده‌کرد له‌سه‌ر سه‌رکرده‌کانیان، له‌ سه‌حیحی بوخاری هاتووه‌ له‌ ئێین مه‌سه‌وده‌وه‌ ﷺ گوئی: «پیغه‌مبه‌ر ﷺ رۆی کرده‌ که‌عه‌ و‌دوعای له‌چه‌ند که‌سیکی قوره‌یش کرد: له‌سه‌ر (ش‌بیه‌ بن‌ ر‌ب‌عه‌ و‌عت‌به‌ بن‌ ر‌ب‌عه‌ و‌الولید بن‌ عت‌به‌ و‌أبي جه‌ل بن‌ هشام)، الله‌ ده‌که‌م به‌شاهید که‌ به‌راستی ببنیم په‌شۆکا‌وبوون و‌خۆر نه‌وانی گۆری».

بزانه‌ نه‌ی دۆستی الله‌ تۆ له‌شوێنکی له‌شوێنه‌کان که‌دوعای تیدا وه‌رده‌گیریت، له‌سه‌ه‌لی کۆری سه‌عدی ساع‌دی هاتوه‌ که‌گوئی: ((له‌ دووکاتدا ده‌رگا‌کانی ئاسمان ده‌کرته‌وه‌، که‌م هه‌یه‌ که‌دوعا‌کانیان گێرانه‌بیت؛ کاتی بانگ و‌رۆبه‌رو‌بونه‌وه‌ی پ‌زه‌ه‌کان له‌پ‌ری الله‌ ﷻ دا)) [رواه‌ مالک فی‌ الموطأ].

ئەو موحامەد بگه‌ڕێ لە کاتەکانی وەلامدانەوه‌ی دوعا وە کاتژمێری پۆژی هەینی و لە کاتی بانگ و بارانی سەییەکی کۆتایی شەو، پەسول الله ﷺ دەفەرمویت: ((الله تعالی هەموو شەوێک دادەبەزێت بۆ ئاسمانی دنیا سەییەکی شەو دەمێنێت و دەفەرمویت: کێ داوام لێدەکات وەلامی بەدەمه‌وه؟ کێ داوام لێدەکات تایی بدەم؟ کێ داوای لێخۆشیوون دەکات تا لێی خۆش بێم؟)) [رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة] و لە گێڕانەوه‌یه‌کی تردا ((کێ داوای پۆزیم لێدەکات تایی بدەم، کێ داوای شیفام لێدەکات تاشیفای بدەم))، وە من هیواخوازم لە پەرورەدگار کە بیبەشمان نەکات لە وەلامدانەوه‌ی تاییبەت کە دور و نزیک سته‌می لێکردین و دنیا هەمووی کۆبۆتەوه‌ لە سەرمان، وە مرگێنی پیغەمبەر تان صلی الله علیه وسلم پێدەدەم کە بە موغازی فرمەو: ((بترسە لە دوعای سته‌م‌لیک‌راو چونکە لە نیوان ئەو والله دا پەردە نیە)) [رواه البخاري ومسلم] ئەو پیغەمبەر سته‌می لێک‌راو و بە درۆخاوەتەوه‌ ئەویش پاراپەوه‌، باشە دەبێت وەلامدانەوه‌ کە چۆن بێت؟ الله ﷻ دەفەرمویت: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ * قَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ * فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّثَمَرٍ * وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ * وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ﴾ [القمر ٩-١٣]، واتە: ﴿پێش ئەمانیش گە‌لی نوح پ‌روایان بەبەندە‌ی بە‌پ‌رن‌زی ئی‌مه‌ نە‌کرد‌و گوتیان: ش‌یتە، زۆ‌ریش پ‌ی‌اهە‌ل‌شا‌خان و‌د‌زایە‌تی ک‌را * (ئە‌و‌یش د‌و‌ای (٩٠٠) س‌ا‌ل ه‌انا و‌ها‌و‌اری بۆ پ‌ەرورە‌د‌گاری ب‌رد‌و گوتی: یا الله، بە‌پ‌اس‌تی م‌ن ش‌ک‌ستم خ‌وار‌د‌وه‌ و‌سەرکە‌وت‌نم پ‌ن ب‌ه‌خ‌شە * ئە‌وسا ئی‌تر ئی‌مه‌ د‌ه‌رو‌زە‌کانی ئاس‌مان‌مان ها‌و‌پ‌ێ لە‌گە‌ڵ ئا‌و‌یکی خ‌و‌پ‌دا ک‌رد‌وه‌ * ه‌ه‌موو زە‌وی‌ش‌مان ک‌رد بە‌کان‌یاو و‌ئا‌ومان ل‌ن ه‌ه‌لق‌و‌ل‌اند، ئی‌تر نا‌وی ئاس‌مان و‌زە‌وی بە‌تە‌ق‌دیر و‌و‌یستی الله بە‌یە‌ک گە‌ی‌شت‌ن، بە‌پ‌اس‌تی ب‌پ‌اری لە‌سەر د‌راب‌وو * ئە‌وسا نوح‌مان ﷺ لە‌سەر چ‌ە‌ند تە‌خ‌تە و‌ب‌زما‌رێک ه‌ه‌ل‌گ‌رت (مە‌به‌ست کە‌شتیە‌کە‌یه‌)﴾.

پاشان بزانه ئەو موحامەد کە لە پنچکەکانی سەرکەوتن بوونی لاوازه‌کانه‌ لە پ‌یزه‌کانمان، و‌پ‌ار‌انه‌وه‌یان بۆمان، لە ئیبن عەباس‌وه‌ هات‌وه‌ کە گوتی: ((ئە‌بو س‌وفیان ه‌ه‌والی پ‌ی‌دام و‌گوتی: پ‌اشای پۆم گوتی: پ‌رسیارم ل‌یک‌ر‌دی کە پ‌یا‌وه‌ گ‌ه‌وره‌کان د‌و‌ای کە‌وت‌ن یان لا‌وازه‌کان گوت‌ت لا‌وازه‌کان، کە‌ه‌ه‌ر ئە‌وان شو‌ب‌ن‌کە‌وت‌ی پیغەمبەر‌ان)) [رواه البخاري ومسلم] وە پەسول الله ﷺ بە سەعدی ﷺ فرمەو: ((ئایا سەرکەوتن و‌رۆ‌زیتان ه‌ه‌ر بە‌ه‌و‌ی لا‌وازه‌کان‌ه‌وه‌ نیە؟!)) [رواه البخاري] فرمودە کە ئە‌وه‌ی ر‌ون‌ک‌رده‌وه‌: کە پ‌ی‌دا‌گ‌ری‌ن لە‌سەر یار‌مە‌تی موحامەد لا‌وازه‌کان و‌ج‌گە‌ لە‌وان‌یش لە‌نا‌ف‌رەت و‌م‌ندا‌ل و‌ب‌یر، لە‌ب‌ه‌ر ئە‌وه‌ی زۆ‌ر ب‌ه‌یان ن‌یە‌ت‌یان پ‌اکە لە‌کاتی د‌وعا و‌زیا‌تر خ‌ش‌وعیان ه‌یه‌یه‌ و‌زیا‌تر خ‌ا‌وه‌ن پ‌ی‌و‌ست‌ین و‌پ‌ی‌وست‌یان بە‌الله‌یه‌.

و‌ه‌ لە‌ کۆتایی ئە‌وه‌ ب‌ر‌ده‌ه‌ی‌ن‌مه‌وه‌ کە الله ﷻ دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَاضُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ٢٠٠]، وە دەفەرمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ [المائدة ٢٣]، وە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل ١٢٨]، وە دەفەرمویت: ﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ٤٠]، وە دەفەرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلَحُونَ﴾ [الأنفال: ٤٥]، نه وه
پيچکه کانی سه رکه وتنه له قورئانه که ی الله به ددانه خرینه کانتان گازی لیبگرن...
الله زاله به سهر کاره کانی به لام زوری به ی خه لکی نایزانن.

کتابخانه ی هیمنه